

• Wereldreizigers uit de regio (2): Belselenaar Koen Verbruggen is gepassioneerd door klimmen en trekt deze zomer

“Een maand lang je eigen zin doen, los van stress en bijkomstigheden”

Belselenaar Koen Verbruggen is een volbloed reiziger met een ongebreidelde liefde voor de natuur, die hij als chiroleider ook doorgaf aan heel wat Belseelse jongelui. Het begon als kind met het maken van nestkastjes en gesjorde picknicktafels en het resulteerde in trektochten door Nepal, een tripje van 10.000 kilometer door Australië of het beklimmen van een legendarische berg als de Ararat in Turkije. Deze zomer beklimt hij de Mont Blanc, vanzelfsprekend langs de moeilijke kant, en trekt hij door de ongerepte natuur van IJsland.

Koen Verbruggen tijdens het trekken in Snowdonia, Wales, oktober 2011.

Ijsklimmen in het Atlasgebergte, Marokko.

Dat Koen Verbruggen zou gaan trekken, stond in de sterren geschreven. Hij kreeg de liefde voor avontuur al in zijn jeugd jaren mee.

• “Avontuur en het buiten zijn heeft er altijd ingezeten”, blikt Koen Verbruggen (27) terug. “Als kind had ik het geluk te kunnen opgroeien met een groot bos achter het huis. Wanneer ik na school thuis kwam, trok ik mijn speelkieren aan en ging ik kampen bouwen. Voor mijn sinterklaas kreeg ik ooit *Ons eigen buiten-*

boek, een kinderboek vol met informatie over de natuur en knutseltips. Bijna alles heb ik uit dat boek geprobeerd. Van nestkasten tot gesjorde picknicktafels. Het was een onvergetelijke tijd. Dat boek staat trouwens vandaag nog altijd in mijn ondertussen ferm uitgebreide bibliotheek met buitensportlectuur.”

Het bleef niet bij lezen en dingen uitproberen in het achterliggende bos. “In mijn kindertijd gingen we geregeld samen met het gezin naar de Ardennen om te wandelen. Later werden mijn ouders uitgenodigd bij

een bevriend koppel in de Franse Alpen. Er ging een hele nieuwe wereld voor me open en we gingen praktisch elk jaar terug.”

De zin voor avontuur gaf hij al snel door aan andere Belseelse jongelui. “Ondertussen zat ik aan de unief en werd al mijn vrije tijd opgeslorpt door mijn werk als hoofdleider van de Chirojongens Belsele. In de jeugdbeweging trachtte ik mijn zin voor avontuur door te geven. Ik introduceerde het sjorren en overtuigde met een medeleider de rest van de leidersploeg om sjorhout aan te ko-

pen. Ook introduceerde ik avonturenweekends met de tent in Vlaanderen en Wallonië. Door een onvermijdelijke staking van het luchthavenpersoneel ging onze zesdaagse trekking in Zuid-Frankrijk op het laatste nippertje niet door. Als alternatief trokken we dan maar richting Bouillon, een streek die ik ondertussen al erg goed kende.”

Onervaren

Toch was het in de Franse Alpen dat Verbruggen zijn fascinatie voor de bergsport ontdekte. “Na een wan-

deling doorheen het nationaal park national des Ecrins, aten we achteraf nog een heerlijke *crêpe sale* in het bergdorpje La Berarde. Daar zag ik voor het eerst klimmers, die zeulden met pikhouwelen, klimijzers en touwen. In mijn jeugd bleef het reizen nog vrij beperkt maar het keerpunt kwam toen ik afstudeerde. Vrijwel onmiddellijk vond ik een baan voor drie maanden. Ik woonde nog thuis en spaarde alles op om samen met mijn vriendin Nele voor een maand naar Australië te trekken. We maakten een ongelooflijk mooie roadtrip